

[Finansministeren.]

pet. Vi har også set — og det er vel en af de vigtigste følger af den økonomiske politik, der er ført — at pengepolitikken er lempet. Vi har set, at det store valutaoverskud har medført en stærk stigning i likviditeten; dette har medført et stærkt fald i renten, og dette er vel en af de væsentligste årsager til den stigende økonomiske aktivitet.

Så kan man spørge: hvordan er udsigterne på dette meget vigtige felt, og i så henseende vil jeg tro, der vil være tilslutning fra alle sider i det høje ting til, at det er meget afgørende, at man kan fastholde denne lempelse i kreditpolitikken — jeg tror også, man her i salen havde ønsket, vi havde kunnet gå videre — og man kunne så spørge, hvordan det, der er foreslået fra oppositionens side, virker ind på dette forhold. Må jeg minde om, at ud over det større overskud på valutabalancen, der har hjulpet på likviditeten, er det givet, at opkrævningen af stabiliseringslånet, hvorved statsfinanserne har kunnet friholde dette beløb for obligationsmarkedet, også har bidraget til denne udvikling. Nu hører stabiliseringslånet op til sommer, og det vil sige, at alene som følge heraf forøges statens finansieringsbehov med et par hundrede millioner.

I denne forbindelse peger den ærede ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, på, at der skulle være mulighed for også at nedsætte statsudgifterne til udlån. Den ærede ordfører nævnte to områder, dels udlån til boligbyggeriet, dels udlån til andre ting. Hvad boligbyggeriet angår, har jeg foretaget en undersøgelse, og det har vist sig, at de boliglån, der allerede er givet tilsagn om, vil medføre udlån på omkring 400 mill. kr. i 1959-60, 300 mill. kr. i 1960-61 og et halvt hundrede millioner kroner i 1961-62, alt i henhold til den gamle boliglov fra 1955. Hertil kommer så visse udlån efter den nye boliglov på et lavere niveau, men dog stigende, samtidig med at niveauet for de andre lån aftager. Hvor meget det bliver, ved jeg ikke; det bliver sikkert ikke meget i 1959-60, i 1960-61 vil jeg tro det bliver omkring 100 mill. kr. og i 1961-62 omkring et par hundrede millioner. Resultatet heraf er, at i 1959-60, det år vi går ind i, og hvor stabiliseringslånet altså bortfalder med 200 mill. kr., vil vi have udlån til boligbyggeri

på godt 400 mill. kr., og i det år, hvor det ærede medlem hr. Poul Møller foreslår at man skal have en skattelettelse, og hvor det ærede medlem siger at man må kunne nedsætte udgifterne til boliglån med 100 mill. kr., vil der på grund af det, der allerede er foregået eller er ved at foregå, være udlån på omkring 400 mill. kr. Derfor er det forslag, som det ærede medlem kommer med, ganske uholdbart; det ærede medlem må da vide, at vi har disse forpligtelser.

Det ærede medlem vil formentlig hertil svare: ja men vi må sørge for, at statens udlån til boligbyggeriet bliver lavere; nu har vi fået en ny boligstøttelov, og så må vi også sætte ind for, at statens udlån bliver lavere. Ja, det er jeg på mange punkter enig med det ærede medlem i, men vi må dog tage i betragtning, i hvilket tempo denne nedsættelse i udlånene foregår. De udlån, vi i henhold til den gamle lov allerede har givet tilsagn om, kan vi dog ikke slippe for.

Det ærede medlem nævnte, at man inden for oppositionen mente, at udlånsvirksomheden kunne nedsættes med et beløb på en 30-40 mill. kr. Det er et af de punkter, jeg diskuterede med det ærede medlem hr. Thestrup under finanslovdebatten, hvorunder jeg oplyste, at der var en svag nedgang i disse udlån. Det kommer efterhånden, men det kommer ikke på én gang, og det kommer i hvert fald ikke pludselig i 1960-61 med et beløb på 40 mill. kr.

Jeg kunne i og for sig også — for at få debatten her gjort noget mere præcis — ønske oplyst, hvor det er man vil sætte ind. Jeg kan gøre opmærksom på, at af udlån, der i øjeblikket er på en 130 mill. kr., går ca. 60 mill. kr. til landbruget. Særlig det ærede medlem hr. Foged kunne bidrage til klarhed ved at fortælle, på hvilket punkt inden for dette felt partiet venstre ønsker at man skal spare på udlånene. Derefter er der beskedne udlånsbeløb til fiskeriet samt andre småting, privatbaner, højskoler o. lign., forskellige felter, hvor man allerede har sat ind. Men hvor er det, man pludselig vil sætte ind og på et år spare 30-40 mill. kr.?

Min konklusion må derfor blive med hensyn til likviditeten, at en skattnedsættelse for det kommende år med de oplysninger, vi har i år, højst sandsynligt vil medføre en stærk stigning i statens finan-